
**‘Mozes antwoordde:
“Wees niet bang,
God is gekomen
om u op de proef
te stellen en u met
ontzag voor Hem te
vervullen, zodat u
niet meer zondigt”’**

(EXODUS 20:20)

Angst en ontzag

Wat meer angst voor God, zou op zijn plaats zijn! Het wordt tijd dat mensen banger worden voor Hem en een gezonde dosis angst ontwikkelen. Want nu leven zoveel mensen aan Hem voorbij. Het diep respect voor God is zozeer verdwenen, dat voorgangers een andere taal moeten aanslaan. Waar is de eerbied en het ontzag voor God gebleven?’

Dit zijn de woorden van een voorganger die zich ernstig zorgen maakt over gebrek aan eerbied voor God. Anders dan Mozes deed, maakt hij geen onderscheid tussen bang zijn en ontzag hebben voor God.

Ontzagwekkend

De berg staat in lichterlaaie en schudt op zijn grondvesten. Rollende donder en bliksemflitsen in de bergen. Is dat niet angstaanjagend? Wie zou hier niet terugdeinzen en gepaste afstand bewaren? Bovendien klinkt de overweldigende stem van God. Horen en zien vergaan het volk, zodat ze uitroepen of niet Mozes de woorden van God kan spreken. Ze zijn doodsbenuwd, bang om te sterven. Zo indrukwekkend is Gods verschijning, dat ieder mens voor Hem terugdeinst.

Bij de verheerlijking van Gods Zoon op een andere berg klonk ook die stem

(Mat. 17:5). En toen de leerlingen dit hoorden, werden ze overvallen door een hevige angst en wierpen ze zich op de grond. Wanneer Jezus na zijn opstanding aan Johannes verschijnt, klinkt zijn stem even overweldigend: als een machtige waterval. Daar is zijn verschijning zo ontstellend dat Johannes als dood voor zijn voeten neervalt (Op. 1:17). Wat dat aangaat is er dus niets veranderd tussen toen en nu, zo bevestigt de schrijver aan de Hebreëen. Hij maakt een vergelijking tussen de verschijning op de Sinai en de Sionsberg, de stad van de levende God. Waar Mozes sidderde van angst, daar roept de schrijver ertoe op God nog steeds met eerbied en ontzag te bejegenen; want onze God is een verterend vuur (Hebr. 12:29)!

Toenadering

Wees niet bang! Dit refrein weerklinkt heel de Bijbel door. Mozes spreekt als

profeet en middelaar namens God. De Heer neemt angsten serieus, maar roept ook weg uit die angst. Het is blijkbaar nooit zijn bedoeling mensen angst aan te jagen, laat staan bang te maken voor Hem. Wie zich als woordvoerder van God opwerpen om dat toch te doen: grimmig spreken en bang maken, die zijn juist onbetrouwbaar. Gods stem klinkt helder en duidelijk: wees niet bang! De woorden van bijzondere zorg en liefde die Mozes eerst namens God had gesproken worden op geen enkele manier teruggenomen (Ex. 19:4-6). Als God niet angstig wil maken, wat is dan zijn bedoeling? Ontzag oproepen voor Hem! Ontzag hebben: dat is groot denken van God. Zoals bijvoorbeeld in Psalm 130: waarom wil God liefdevol alles vergeven? Met de bedoeling dat Hij gevreesd wordt (130:4). Dat heeft niets met bangmakerij te maken, veel meer met bewondering. Groot denken van Gods majesteit: liefdevol en machtig is Hij!

Wij hoeven niet bang op te klimmen naar Hem, om zijn oordeel af te wenden. **Hij komt liefdevol op zijn mensen af**

De beweging is van God uit naar zijn mensenkinderen toe. Wij hoeven niet bang op te klimmen naar Hem, om zijn oordeel af te wenden. Hij komt liefdevol op zijn mensen af. *Dat is ontzagwekkend, maar niet angstaanjagend.* Hoogstens bang worden om zijn liefde te verliezen. Dat wordt duidelijk als Jezus vlak voor zijn lijden en sterven wordt verheerlijkt op de berg in de wolk. Mozes en Elia

verschijnen, twee bemiddelaars die beiden hebben gefaald, twee vertolkers van Gods Stem. En nota bene klinkt weer Gods stem op die berg: *Dit is mijn. Zoon die ik bijzonder liefheb, luister naar Hem!* Maar als de leerlingen bevangen worden door hevige angst, klinkt de geruststellende stem van Jezus: 'Sta op, wees niet bang' (Mat. 17:7). In precies dezelfde bewoordingen zoekt Hij later toenadering tot Johannes, nadat Jezus zijn rechterhand op hem legt (Op. 1:17).

Toewijding

De bedoeling van God is dus niet angst aanjagen, maar ontzag wekken voor Hem. Hij wil dat wij ons verwonderen over zijn liefde en aandacht, en dat we die blijven bewonderen en niet goedkoop maken. Dat Hij dat wil komt tot uiting in de bijkomende bedoeling: op de proef stellen (20:20). Ook die test is in

schuil of God je iets te zeggen heeft. Of Hij gezag inboezemt. En dat ontzag moet zondigen zonder God bij je leven te betrekken moeilijker maken. Dat is zijn doel en opzet. Doordat je telkens op je laat inwerken, hoe overweldigend God in zijn liefde en aandacht voor jou wil zijn. Dat het je grootste zorg is dat je Gods liefde zou verliezen. Wat voor God het ergste is, is dat Hij er niet bij betrokken wordt of dat het alleen óver Hem gaat. Of dat je zijn liefde minacht en verwaarloost ... dat je Hem zelf afwijst. Alleen dan, wanneer iemand Gods liefde verwenst en veracht, kan het angstaanjagend worden .

Aslan

Het doet mij denken aan die treffende passage in de Narniaverhalen waar Aslan, de leeuw, beeld is van de Koning Jezus. De vraag wordt gesteld: '... dus Aslan is niet veilig?' En dan de reactie van meneer Bever: 'Veilig? Wie heeft het over veilig? Natuurlijk is hij niet veilig. Maar hij is goed. Ik zeg het je: Hij is de Koning.' Waarop Peter zegt: 'Ik zie ernaar uit hem te zien ook al voel ik me angstig als dat moment zich aandient'. *Wees niet bang ... God is heilig, liefdevol en machtig. Gods liefde laat geen ruimte voor angst, Hij drijft je angst telkens uit (1 Joh. 4:18). Maar heb ontzag! ■*

de nieuwe bedeling niet anders dan in de oude. Als God in Christus zo overweldigend is in zijn aandacht, liefde en zorg voor jou, kun je niet achteloos aan Hem voorbij leven of aan Hem voorbijgaan. Dat is de 'zonde achter elke zonde', zoals Luther dat noemde. Dat je het *zonder* God wilt stellen, Dat je alles in het leven belangrijker vindt dan God zelf. Maar achter elk gebod gaat de vraag